

IBLAND

OSS

EMELIE ANDERSSON
om Kvinnohuset Tranan

AYMAN ALADEM
om betydelsen av ordet hemma

ANNIKA HANSSON
om att vara familjehemsförälder

TEMA **HEM OCH HÄRBÄRGE**
NR 4 2024

Svenska kyrkan
HJO PASTORAT

Goda samhällen värnar alla

Jag blev ombedd att skriva en text på temat "hemma". Men då måste jag först börja borta. Jag kom hem den 4 juli från en FN-mission i Sydsudan. Ett land i kollaps där inga samhällsinstitutioner fungerar som de ska. Våld hör till vardagen. Människor svälter. Skola och sjukvård fungerar inte. Korruption är extremt utbredd. Det är spänningar och maktkamp mellan olika stammar och grupper där våld ofta bryter ut och de särskilt skyddsvärda (kvinnor och barn) lider mest. Landet befinner sig i fritt fall och har en lång väg att gå för varaktig fred och utveckling. Jag har trots det här mött fantastiska sydsudaneser som gett mig hopp om ett bättre Sydsudan.

Vad gör då FN? FN står för mänskliga rättigheter. Alltså ALLA människors exakt lika värde som individ, helt oberoende av var du kommer ifrån, hur du ser ut eller vem du är. Allas lika värde gäller. Min uppgift i Sydsudan var att arbeta med jämställdhet, kvinnor och barn och fånga upp brott mot de mänskliga rättigheterna. I FN finns kunskap om vad som bygger goda samhällen. Fred, demokrati, ett rättsväsende för folket och inte för makten, fritt tänkande och handlande inom lagens ramar, sjukvård och utbildning.

I Sydsudan har de här principerna fallerat och därför befinner sig samhället där det är. Jag ser brister även i Sverige, där krafter försöker splittra, dra isär och försöker få oss att tro att det finns ett *vi* och ett *dem*. De här principerna är otroligt viktiga och måste värnas av *alla*, varje dag. De fungerar även på en arbetsplats, skola och i det brottsförebyggande arbetet. Om vi förstår det här och behandlar varandra som varandras likar kommer det leda till mindre spänningar och i förlängningen fred och vi kan känna oss *hemma* var vi än sätter våra fötter. Svårare än så är det inte.

Marcus Malm
Vik kommunpolis/Hjo-Tibro-Karlsborg

2	Tankar i tiden
3	Tillflykt för våldsutsatta kvinnor
6	Hemma för en som behövt fly
8	Psalm för årstiden
8	Hemmapunkt för semesterfirare
9	Julspel - lucka 24
10	Vad är "hemma" för dig?
12	Barn är möjligheter, inte problem
14	Det fanns inte plats för dem...
16	Kontakt

produktion

Hjo pastorats kyrktidning "Ibland oss" delas ut till samtliga hushåll fyra gånger per år.

ansvarig utgivare

Anders Ehrngren
hjo.pastorat@svenskakyrkan.se

redaktion

Michael Haavik, Eva Hultman,
Hanna Laurén, Micael Saarikari,
Malin Ulfenborg och Eva Staxäng

grafisk form

Eva Staxäng
eva.staxang@svenskakyrkan.se

omslagsbild

Ayman Aladem
foto: Eva Staxäng

tryck

Risbergs Information & Media AB
www.risbergs.se

Kvinnohuset Tranan

Tillflykt för våldsutsatta kvinnor

På kvinnohuset Tranan i Skövde stöttas kvinnor som utsätts för våld i nära relationer. Här får de en plats där de kan börja bygga upp sig själva i en trygg och stöttande miljö.

Våld i nära relationer är en komplex och utbredd företeelse. Enligt Emelie Andersson, metodstödare på Tranan, är det uppskattade mörkertalet stort, där 80 procent av våldet inte når polisens kännedom. - Det finns en rädsla kopplad till att leva med våld. Många vet inte var de kan få hjälp eller hur man tar sig ur situationen, säger hon.

Ibland kan det också vara svårt att avgöra

om man är utsatt, eftersom våldet kan se ut på många olika sätt. Det är inte alltid det är fysiskt. Det kan också handla om ett psykiskt, sexuellt eller ekonomiskt våld. - I en våldsamt situation tappar man ofta bort sig själv. Man vet till slut inte vem man är eller vilken musik eller mat man gillar. Då behöver man hjälp att hitta sig själv igen, säger Emelie.

Kvinnohuset Tranan är en idéburen

organisation som drivs av visionen ”ett jämställt samhälle fritt från våld”. Tranan arbetar utifrån tre huvudsakliga ben: *stöd, prevention och skyddat boende*. Den är religiöst och politiskt obunden och har inget vinstintresse. Organisationen finansieras genom verksamhetsbidrag från åtta avtalskommuner, där Hjo är en, gåvor men även statsbidrag till den öppna samtalsmottagningen och våldspreventionen.

- Vi tar inte betalt för våra tjänster, oavsett om man är direkt utsatt eller anhörig. Vi vill inte tjäna pengar varken på mäns våld eller på kvinnors utsatthet, säger Emelie Andersson som menar att det finns alltför många oseriösa verksamheter inom området.

På Tranan finns plats för åtta kvinnor med barn. I genomsnitt kommer 30 kvinnor och lika många barn varje år. Här kan de stanna alltifrån ett par dagar till ett halvår.

- Man ska inte bo hos oss för länge, men en del situationer är mer komplexa och svåra än andra, säger Emelie.

Det går inte att identifiera vare sig offer eller förövare utifrån stereotypa nubbilder, som en persons sociala status eller yrke. Den som utsätts och den som utsätter en person för våld kan helt enkelt vara vem som helst: en tandläkare, polis, präst eller lokalvårdare...

Emelie säger att den mest kloka och smarta människan kan bli utsatt. Ofta börjar det med en intensiv passion där man känner sig oerhört älskad och sedd.

- Då är det svårt att se varningssignalerna. Våldet sker så systematiskt och successivt att den utsatte först inte märker det. Ofta läggs också ansvaret på partnern som ”ska vara tacksam över att någon påpekar vad

som är fel hos en”, säger Emelie. Män som utsätter kvinnor är ofta oerhört karismatiska och vet hur man ska manipulera sin omgivning. Även om omgivningen ser att relationen inte är sund är det svårt för närstående att lyfta frågan med kvinnan.

Kvinnohuset Tranan arbetar också proaktivt genom att besöka skolor och föreläsa om våld i nära relationer. Emelie Andersson betonar vikten av att samarbeta med olika aktörer i samhället.

- Mäns våld mot kvinnor är ett samhälls-

” Mäns våld mot kvinnor är ett samhällsproblem som alla måste ta ansvar för.

problem som alla måste ta ansvar för. Det gäller allt från tränare på den lokala fotbollsklubben till VD:n på ett stort företag, säger hon och berättar att såväl WHO som Folkhälsomyndigheten klassar det som ett stort problem och att regeringen också har ett åtgärdsprogram för att stoppa mäns våld mot kvinnor.

- Alla har ett ansvar att hjälpa till med att jobba med normer för högre grad av jämställdhet, säger Emelie.

Samtidigt är det viktigt att komma ihåg att även män utsätts för våld i nära relationer. Där finns ofta ett större stigma eftersom män kan känna en press att leva upp till maskulinitetsnormer och därför sällan söker hjälp.

- Där är mörkertalet än högre. Våldet där

är lika allvarligt och fel, säger Emelie. Män mår i högre grad dåligt på grund av psykisk ohälsa eftersom de tenderar att hålla det inom sig.

Julen närmar sig och är också en av de högtider som ökar kvinnors risk att utsättas för våld.

- När man är mer lediga tillsammans ökar våldet eftersom insynen från omgivningen minskar. Så jul och midsommar, där alkohol i högre utsträckning förekommer, är mer problematiska helger, säger Emelie.

På Tranan försöker man skapa julgemenskap med paketutdelning, traditionellt julbord och julsånger.

- Det är supermysigt, men det är ju inte normalt. I den bästa av världar vill ingen vara hos oss under julen, den vill man fira med nära och kära. Ofta försöker vi tillsammans visualisera hur nästa jul ska bli och på så sätt skapa en positiv bild av den framtida julen.

Emelie Andersson säger att vi måste börja se varandra mer. Och våga fråga om man ser någon som inte verkar må bra.

- Ser man en nära anhörig kan man fråga: ”Jag märker att du har varit lite frånvarande sista tiden. Hur mår du? Hur har du det hemma? Jag värnar om dig.”

De kvinnor som tvekar att söka hjälp ska veta att det finns stöd och hjälp att få.

- Ring oss. Du kan vara anonym, ställ dina frågor som du funderar på. Prata med någon vän eller med oss. Håll det inte inom dig. Det finns så mycket hjälp att få, du är värd att få leva ett liv fyllt av kärlek och respekt, säger Emelie Andersson.

Eva Staxäng

Telefonnummer om du eller en anhörig är i behov av hjälp:

Kvinnofridslinjen
tfn 020-50 50 50 (öppet dygnet runt)

Alla jourer hittas på:
www.unizonjourer.se

Närmast Hjo finns:
* Kvinnohuset Tranan i Skövde
* Tjejjouren Elina Skövde
* Kvinno- & ungdomsjouren Linnean
* Kvinno- & tjejjouren Jönköping
* Kvinno- & tjejjouren Borås

Stöd för män:
Stödlinjen för män
tfn 020-80 80 80
mansjouren.se, tfn 08-30 30 20
manscentrum.se, tfn 08 - 643 11 83

För dig som har svårt att kontrollera ditt våld finns hjälp:
valjattsluta.se, tfn 020-555 666

Hemma kan vara både en plats och en längtan

År 2015 tvingades tusentals människor på flykt från Syrien. Ayman Aladem var en av dem som lämnade landet bakom sig för att finna hem och trygghet i Sverige.

Med nyköpt lägenhet och stora planer för framtiden, såg Ayman Aladem flera av sina drömmar krossas när inbördeskriget i Syrien bröt ut.

- Krig är mycket hemskare än det man ser på teve, säger han och berättar om ständiga beskjutningar, raketer, och bilexplosioner, både inne i Damaskus och i tätorterna runt staden.

Ayman Aladem reflekterar över starten på den arabiska våren 2011. Han hade precis avslutat sina studier och jobbade med styr- och reglerteknik inom olje- och gasindustrin. Han var bra på engelska vilket gjorde honom lämplig att också arbeta med översättning mellan arabiska och engelska.

På grund av korrruptionen i det egna landet och andra länders sanktioner kunde han inte längre behålla sitt jobb och han insåg att han var tvungen att lämna landet för att överleva. Ett svårt beslut. Flykten var farlig, och de två första försöken misslyckades. Det tredje lyckades.

- Vi satt 50 personer, både kvinnor och

Ayman Aladem jobbar som vårdbiträde på Sigghusberg och kombinerar det med att läsa till undersköterska.

barn, i en gummibåt på 10 meter. När vi efter flera timmar nådde den grekiska kusten grät vi av lättnad, säger han och slår ut med händerna i luften.

Därefter tog det åtta dagar innan han nådde Malmö för fortsatt färd mot Hjo som asylsökande, där också en av hans fyra bröder väntade.

Båda föräldrarna är palestinier, men de tvingades en gång i tiden att fly den israeliska staden Haifa till Syrien. Som palestinier i Syrien räknas man som flykting vilket innebär att familjen inte hade rösträtt och inte heller ägde rätten till ett pass.

- Men det som var en nackdel i Syrien, blev en fördel i Sverige, eftersom jag här räknades som statslös. Det gjorde det möjligt att få både pass och uppehållstillstånd, säger Ayman.

Det har gått nio år sedan han kom till Hjo. En ny tillvaro, ett nytt liv och nya relationer har byggts upp. Bakom sig har han Damaskus, alla kompisar, den första kärleken. Allt det som format hans personlighet.

- För oss som växt upp som flyktingar i Syrien finns två hem: hemmet vi är födda

och bor i, men det finns också ett annat hem - det hem som *bor i oss*. Jag bodde i Syrien, men det är Palestina som bor i mig, säger han och trycker en knuten hand mot bröstkorgen och fortsätter: - I Syrien finns många flyktingar som fortfarande har kvar nyckeln till sitt hus i Palestina - mer som en symbol för att man en dag ska återvända.

Han resonerar högt om begreppen *tillhörighet och identitet*.

- Är det landet vi bor i eller är det marken under oss?

Vad är då "hemma" för dig?

Ayman Aladem kliar sig på hakan och säger att han nu får bli lite filosofisk.

- När man träffar någon man tycker om, då är man hemma. Men hemma kan också vara ett minne, något att längta till, så som känslan av hemma var under min barndom. Det kan också vara en plats eller en händelse.

Ayman Aladem stannar upp och tänker efter.

- Hemma kan också vara nya platser och nya människor. Jag vill vara överallt och känna alla känslor. Det är också hemma för mig.

Eva Staxäng

psalm för årstiden

I mitt barndomshem hade vi en liten vit kyrka under julgranen. En sådan där med en speldosa i som man kunde skruva upp och som spelade melodin *Stilla natt* (Sv psalm 116). Jag älskade att sitta vid granen och skruva på den där, beroende på hur mycket man skruvad kunde man få melodin att gå i olika hastigheter. Kanske är det någon som känner igen sig, som har samma erfarenhet? För mig är den melodin förknippad med trygghet.

Det finns många legender om hur sången kom till, men det vi vet är att den antagligen framfördes första gången vid midnattsmässan i Obendorf 1818, då orgeln tillfälligt var ur funktion. Texten är skriven av den katolske prästen Joseph Mohr och hade från början 6 verser. Organisten Franz Gruber är kompositören. Kanske har han tagit inspiration av den folkliga musiken eftersom den skiljer sig en hel del från de traditionella koralerna från den tiden. Psalmerna går i 6/8-takt, vilket ger karaktären av en vaggång. Kanske är det därför många av oss upplever en känsla av trygghet när vi hör melodin.

I vuxen ålder har särskilt den tredje versen blivit betydelsefull för mig. Människor över hela världen sjunger på julnatten; "Mörkret flyr, dagen gryr. Räddningstimman för världens slår, nu begynner vårt jubelår." Ett trotsigt hopp om att det kommer bli bättre.

Hanna Laurén, kyrkomusiker

VERS 1 I PSALM 116 "STILLA NATT" STÅR
I NEDERKANT PÅ SIDORNA 2-4.
PÅ HEMSIDAN FINNS EN LÄNK
DÄR DU KAN HÖRA HUR DEN LÅTER.

År 2017 tog Lotta Nyberg och hennes syster över vandrarhemmet Villa Eira i Hjo. Därmed gick en dröm i uppfyllelse.

När Lotta Nyberg för första gången såg vandrarhemmet Villa Eira visste hon att om det någon gång skulle bli ledigt ville hon ta över verksamheten. Hon lyckades. Numera driver hon vandrarhemmet på egen hand, men under säsongen finns här flera anställda. Och trycket från folk som vill komma är stort.

- Målet är att få gäster som återkommer år från år, säger Lotta och tillägger att många också gör det. Ibland till och med flera gånger under säsongen.

När Lotta Nyberg tog över vandrarhemmet stod hon med mer eller mindre helt tomma rum, så när som på några möbler som hon köpte av de tidigare värdarna och två tavlor som hänger kvar på samma plats i samlingsrummet.

- Allt annat, såsom möbler och tidstypiska pryglar från förra sekelskiftet, har jag funnit på loppisar och antikaffärer, säger hon. Målet har varit att bevara andan från tiden då Hjo var vattenkurort.

Men även om det tidstypiska är viktigt är Lotta Nyberg noga med att påpeka att det måste finnas kontraster till det.

- Det här är inget museum. Det är viktigt att få gäster i alla åldrar att trivas och

känna sig hemma. Och då ska möblerna så klart användas.

I flera av rummen finns "tittskåp", fyllda med attribut som är starkt förknippade med den person som rummet är uppkallat efter - mer eller mindre kända hjoprofiler, såsom som prästdottern Hildegard, även kallad "Hjos vackraste flicka", som gifte sig med skalden och akademiledamoten Bo Bergman. Här finns också rum uppkallade efter doktor Wilhelm Baggstedt, hattmakerskan Signe Carlsson, grosshandlare Helmer Sjöstedt och, så klart, Estrid Ericson, grundaren av svenskt Tenn.

Lotta Nyberg poängterar vikten av att miljön ska kännas personlig, men inte privat. Ett personligt möte när man checkar in är viktigt, liksom möjligheten att kunna vara anonym, men också ges möjlighet att möta nya människor. TV saknas, men wifi finns.

Lottas önskan är att man i stället för TV ägnar sig åt att läsa en bok eller samtala med varandra och andra.

- Det kan man göra i det gemensamma köket, när man delar på en lök eller annat man kan avvara till andra gäster. Vandrarhemmet ska vara en trygg hemmapunkt när man är på resande fot, säger hon.

Eva Staxäng

Trygg hemmapunkt för semesterfirare

FOTO: THILDA ECKERS ANDERSSON

Lotta Nyberg i doktor Wilhelm Baggstedts rum. I vandrarhemmets rum finns "tittskåp" fyllda av tidstypiska attiraljer från den person rummet är uppkallat efter.

LUGKA
24

Julspel i Hjo kyrka

Den 24 december
kl 10.30
öppnas lucka 24
i Hjo kyrka.

Kom och upplev
julevangeliet
genom ett julspel
som passar
såväl stora som små.

Arrangemanget
tar cirka 30 minuter.

Vad är "hemma" för dig?

Hanna Haavik, 31 år
När jag är med min familj.

Mikael Ulfenborg, 62
Hemma är där jag har min familj.

Märta Sörman, 15 år
En plats där man känner sig trygg.

Kerstin Svensson, 7 år
Ett hem kan vara ett rött hus som innehåller möbler, vattenkran och en säng. Hem är typ samma sak som hus, fast inuti.

Malek Fadloun, 34 år
Hemma är att vara tillsammans med familjen. Leka med barnen och laga mat.

Lukas Willner, 45 år
En sommarkväll i trädgården med grillning och barnen som springer runt och leker.

Svea Hultman, 91 år
Trygghet. Under andra världskriget såg jag småbåtar med flyktingar komma över havet, då var jag tacksam över ett hem som gav trygghet. Nu är det en annan trygghet, att ha ett hem fyllt med saker från släktingar som inte finns mer, tavlor målade av min bortgångne make. Det ger mig en annan sorts trygghet.

Hilma Högberg, 15 år
En plats där man känner sig välkommen, där man känner att man hör hemma.

”Barn är möjligheter, inte problem”

Kärlek och bekräftelse. Det är det viktigaste man som familjehemsförälder kan ge ett barn man tar hand om, säger Annika Hansson.

Annika Hansson är inne på sitt tolfte år som familjehemsförälder. Fem barn, ett åt gången, har genom åren bott i det röda huset dryga milen utanför Hjo stad. Huset omges av skog och åkrar. Här bor Annika tillsammans med maken Stefan, hundarna Arragon och Kasper och katten Kirra. Och så några höns. Hon har erfarenhet av att arbeta inom psykiatri och vården men fick en stroke när hon endast var 42 år. – Hjärnröttheten sitter fortfarande kvar. Den gjorde att jag aldrig riktigt kom tillbaka till mitt arbete, säger hon.

Vid det tillfället hade Annika åtta egna hundar och tog också hand om omplaceringshundar. Därför låg det nära till hands att tänka sig en sysselsättning som hade med hundar att göra. När huset i Jonsered utanför Göteborg blev för litet gick flytten till Hjo.

Om stroken var en vändning i livet kom ytterligare en år 2011 när hon blev

kristen. Trots att hon inte växt upp i en kristen familj, hade hon redan som barn känt en närhet till Gud. När Annika Hansson efter två år i sitt nya hem kontaktades av socialkontoret i Hjo med frågan om hon kunde ta hand om en flicka tvekade hon aldrig. – Det är ju det här jag ska göra! sa hon när frågan kom. Barn är Guds gåva och att få ge dem kärlek och bekräftelse är en glädje, säger hon.

Efter en noggrann utredning av såväl henne som maken Stefan fick de ta emot sin första flicka. Flickan, som skulle fylla tolv år, kom från en traumatisk situation och med en ryggsäck fylld av svåra upplevelser och otrygghet. Den första tiden gick kommunikationen mellan flickan och Annika genom katterna som fanns i huset. Men med tiden byggdes en relation där flickan öppnade sig alltmer. Annika säger att varje barn är unikt och att möta deras behov kräver tid, men framför allt tålamod.

– Det handlar inte om prylar eller pengar. Det handlar om att se barnet, säger hon. Annika Hansson är tydlig med att hennes roll som familjehemsförälder inte handlar om att ersätta den biologiska föräldern. Hon är endast en stödjande vuxen i barnets liv. Hon sticker inte under stol med att det finns tuffa perioder, men de handlar sällan om det enskilda barnet. – Det handlar främst om att få barnets föräldrar att förstå vilket behov barnet har. Barnen kommer med en ryggsäck fylld med tunga ”stenar”. Mitt jobb är att hjälpa dem släppa stenarna och lära dem att växa. Vi måste se barn som möjligheter, inte problem. säger hon.

Det glimmar till i Annika Hanssons ögon när hon säger att det busas och skojar en hel del. – Vi har mycket roligt och pratar om allt möjligt. Det viktigaste är att barnet känner sig älskat och betydelsefullt, förklarar hon.

FOTO: EVA STAXÄNG

Genom att öppna sitt hem som familjehem har Annika Hansson skapat en trygg plats för barn som på olika sätt har det svårt i livet. Och hundarna Kasper och Arragon underlättar mötet med barnen.

Annika Hansson ser sig själv som ett redskap i Guds händer, där hon öppet kan ta emot barn som behöver en trygg plats att växa upp på. – När jag tar emot ett barn är jag buren av något större. En kraft som gör att jag

kan finnas där för dem, säger hon. Med en närvaro, öppenhet och en förmåga att sätta gränser har Annika skapat ett hem där barn kan känna sig trygga. Hon ser tydligt det stora behovet av familjehem i samhället och uppmanar fler

att överväga att öppna sina hem. – Det ger så mycket energi, och man kan verkligen göra skillnad, avslutar hon.

Eva Staxäng

” Hon lindade honom och lade honom i en krubba, eftersom det inte fanns plats för dem inne i härbärgets.

ur Julevangeliet Luk 2-7

Det fanns inte plats för dem...

1998 var jag på en studieresa till Israel, Västbanken och Gaza. Tillsammans med några vänner från Södra Vätterbygdens Folkhögskola fick jag bo hemma hos palestinier i Betlehem. När jag tänker efter kanske man kan säga att jag bodde i ett härbärge. När jag fördjupat mig i vad ett härbärge var på Jesus tid har jag förstått att det inte var det hotelliknande värdshus som jag sett framför mig från de många julspel jag varit med om. Lennart Thörn skriver i sin kommentar till Lukasevangeliet "Ordets tillblivelse" att det begrepp som Lukas använder för "härbärge" (katalyma) kan beskriva ett stort rum på övervåningen (Luk 22:11-12).

I provöversättningen av NT26 står det "Hon lindade honom och lade honom i en krubba, eftersom det inte fanns plats för dem i gästrummet." Det kan ha varit så att Maria och Josef inte blev ovänligt bemötta

av någon snäsig värdshusvärd, utan att de helt enkelt blev gästvänligt bemötta, fast under enkla förhållanden. Kanske hade de hoppats få rum hos Josefs släktingar men det kan tänkas att släktingarna inte hade plats i gästrummet utan i stället fick de rum i den angränsande byggnaden för familjens husdjur (det står faktiskt inte att det var i ett stall).

Det viktiga i vår tro handlar inte om detaljerna kring det bibliska härbärgets. Evangeliet handlar om att Gud blir människa och tar sin boning ibland oss. Redan från början av sitt liv vet Jesus in på bara skinnet hur utanförskap kan kännas. Livet blir inte alltid som man tänkt sig. I Lukasevangeliets första kapitel sjöng Maria en lovsång efter att ängeln berättat för henne att hon skulle föda Guds son. Hon fick veta att ingenting var omöjligt för Gud! Men i nästa kapitel visar det sig att livet inte är

spikrakt, inte ens för Herrens moder. När Maria och Josef efter en lång vandring kommer fram till Betlehem (som betyder Bröddhus) så finns det inte plats för dem i härbärgets. När Gud ska bli människa så föds han "utanför boxen". Han har erfarenhet av att få hoppa från boende till boende utan att kunna pusta ut.

Lite längre fram, i Luk 9:58 säger Jesus "Rävarna har lyor och himlens fåglar har bon, men Människosonen har inget ställe där han kan vila sitt huvud." I Jesus har vi en vän som kan "härbärgera" vår hemlöshet och vilshenhet. Mycket under julen kan kännas som krimskrams, men detta är vårt guld.

Anna Sunnergren
präst

PASTORSEXPEDITIONENS ÖPPETTIDER

tisdag och torsdag 9-15
lunchstängt 12-13

TELEFON

Telefon: 0503-323 80

KONTAKT

Hjo pastorat
Regeringsgatan 12
544 30 HJO
hjo.pastorat@svenskakyrkan.se

FÖLJ OSS

www.svenskakyrkan.se/hjo
facebook.com/svenskakyrkanihjo
youtube.com - sök Hjo pastorat

SWISH: 123 222 08 53

KYRKOHERDE

Anders Ehrngren, 0503-323 81
anders.ehrngren@svenskakyrkan.se

KOMMINISTRAR

Ronny Nygren, 070-313 58 67
ronny.nygren@svenskakyrkan.se

Martin Karlsson, 070-317 41 78
martin.karlsson2@svenskakyrkan.se

DIAKONER

Sabine Bjaaland, 0503-323 90
sabine.bjaaland@svenskakyrkan.se

Micael Saarikari (diakoniassistent),
076-835 73 18
micael.saarikari@svenskakyrkan.se

KYRKOMUSIKER

Håkan Svensson (vik), 072-232 84 18
hakan.svensson2@svenskakyrkan.se

Hanna Laurén, 070-317 42 46
hanna.lauren@svenskakyrkan.se

Emma Stjernberg, 0503-323 91
emma.stjernberg@svenskakyrkan.se

FÖRSAMLINGSASSISTENT

Eva Hultman, 070-312 84 32
eva.hultman@svenskakyrkan.se

FÖRSAMLINGSPEDAGOG

Anna Jepsen, 0703-127642
anna.jepsen@svenskakyrkan.se

FASTIGHETS- / KYRKOGRÅRDSCHEF

Stefan Lagerqvist, 0503-323 97
stefan.lagerqvist@svenskakyrkan.se

HUSMOR

Åsa Palm, 070-309 49 27
asa.palm@svenskakyrkan.se

KYRKOKAMRER

Liselotte Lundqvist
liselotte.lundqvist@svenskakyrkan.se

ADMINISTRATÖR

Malin Ulfenborg, 0503-323 80
malin.ulfenborg@svenskakyrkan.se

KOMMUNIKATÖR

Eva Klang Staxäng, 0702-66 39 80
eva.staxang@svenskakyrkan.se

KYRKVAKTMÄSTARE

- se kyrkornas anslagstavlor
eller hemsidan

Vad gör kyrkan? Information om verksamheterna finns...

... i månadsinformationen Guldkroks-
bladet som ligger i kyrkor och för-
samlingshem

... på kyrkornas anslagstavlor

... på Facebook och svenskakyrkan.se/hjo

Du som inte har möjlighet att hämta
Guldkroksbladet själv kan få det
hemskickat. Kontakta pastorsexpediti-
tionen, hjo.pastorat@svenskakyrkan.se
eller tfn 0503-323 80.

VILL DU SAMTALA MED NÅGON?

Diakoner och präster finns för samtal
och har tystnadsplikt. Se kontakter
här ovan. Du kan också kontakta
jourhavande präst via 112.

Svenska kyrkan
HJO PASTORAT